

అసలు రహస్యం

రాజమూరిని నేను చిన్నప్పటినుంచీ ఎరుగుదను. అతను మితభాషి. ఒకే వీధిలో వుంటున్నా ఎప్పడోగాని మేం కలుసుకోం.

సాయంత్రం 5 గం. అకు ఆపీసు నుండి వచ్చినవాడు మళ్ళీ ఉదయం 10 వరకూ ఇంటివట్టునే ఉంటాడు. అతని కేరకమైన దురిత్యాసాలా లేవు అటు వంటిది మా అవిడ చెబితే నమ్మలేదు గాని రెండ్రోజులనుంచి చూస్తుంటే నాకే ఆశ్చర్యంగావుంది.

“ఏం కూరలో వాటికోసం మార్కెట్టుకు పోవడమెందుకో యింటికొచ్చి ఆమ్మేవారి దగ్గరకొంటే పోలా?” అనే రాజమూర్తి యిప్పుడు పొద్దున్నే కూర అకు బయల్దేరి 9 గం. అకు తిరిగొస్తున్నాడు. సాయంత్రం ఆపీసునుండి వచ్చి షికారెళ్ళినవాడు రాత్రి 9 గం.ల వరకూ యింటిముఖం వట్టటంలేదు—

ఈ మార్పు విషయమై అతన్నే ఆడ గాలిని ఓరోజు గుమ్మంలో నిల్చుని అతన్ని కలసి అసలు విషయాన్ని కదిలేశాను.

“ఈ మధ్యేమిటి చైం చేబిలు

మారిపోయింది” అని— రాజమూర్తి అర్థంకానట్లు చూశాడు. ‘అదే—ఈ మైర్లు ఆపీ నీకు మునుపులేవుగా’ అన్నాను ‘అదా’ అంటూ నవ్వి వూరు కున్నాడు. అతని తత్యమే అంత ఒకం తట బైటపడదు ‘మీ శ్రీమతితో తగువు గాని వేసుకున్నావేటి’ అన్నాను మళ్ళీ— ‘లేదు’ అన్నాడు ముక్త సరిగా.

‘మరి? కాల్చుకటినే చుట్టాలొచ్చారా’
‘మాయి. టిక్కోగు. పక్కింటికోచ్చారు’
అన్నాడు లాపీగా

‘అదా? మగా?’ 40

‘అందమైన ఆడపిల్లే’ అన్నాడు నవ్వుతూ
‘మరేం? మీ ఆవిడ కనుమానమా?’
అన్నాను చనువుగా.

‘అబ్బే. అలాంటిదేం కాదు.’
“మరి?”

“వాళ్ళు రహస్యంగా మాట్లాడుకుంటేనే చెప్పల్లో మైకుపెట్టి అరచినటుంటుంది— ఈ వారంరోజుల్లోనూ వాళ్ళు రహసా లెస్సూ మాట్లాడుకోలేదు”

అసలుకారణాన్ని వివరించాడు రాజమూర్తి. నాకు నవ్వాగలేదు.

—ఆదూరి వెంకట సీతారామమూర్తి.

పాపం

పవనాన్నై తాకుతాను
ప్రళయాన్నై రేగుతాను
ప్రేమ మాధురినై చేరతాను.

పరాశక్తిని భందాడతాను.
విముక్తికై పెనుగులాడతాను.

—సత్యవతి వేది